

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διακριβίων ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδοποιήσεις καὶ ἄγγελαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 11.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμήναιον

Δημοτικῶν συνέχεια.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἤρξατο τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ τοῦ δημοτικῶν μας συμβουλίου. Βλέπομεν ὅτι τὸ σῶμα τοῦτο δὲν ἐννοεῖ νὰ παρεκκλίνη οὔτε κατ' ἐλάχιστον τῆς ὁδοῦ ἣν ἀπὸ τῆς σύστασώς του διεχάραζεν. Ἀφροσύνη καὶ ἀπόνητα περὶ τὴν διάθεσιν τοῦ δημοτικῶν χρημάτων, ἰδιοτέλεια καὶ κομματισμὸς εἰς πᾶσαν ἀπόφασίν του, ἐντελής παραγωγίσεις τῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν πρὸς τὸν δῆμον ὑποχρεώσεων του, ὑπῆρξαν ἀνεκαθὲν τὰ κύρια γνωρίσματα αὐτοῦ, καὶ μόνῃ ἢ πάροδος τοῦ χρόνου ἤτις θὰ σαρώσῃ, ὡς δὲν ἀμφισβιάζομεν, τὸν συρρετὸν αὐτὸν τὸν ἀποτελοῦντα τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰ παθήματα λαοῦ οἰκτρῶς ἐξαπατηθέντος καὶ ἐμπαυθέντος.

Ἀπιδείξει τι, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἐπαναλαμβάνων σιτεροτέρως ὅτι ὁ τόπος περισσὴ εἰς ἀξιοθρήνητον θέσιν ἔνεκεν τῆς χειρίστης ἐκλογῆς περὶ τὰ πρόσωπα τῶν δημοτικῶν τοῦ ἀρχόντων! ἀλλ' ἐὰν οἱ χαλκοπρόσωποι οὗτοι τοῦ λαοῦ ἐκλεκτοὶ δὲν ἐντρέπωνται ὀργίζοντες καὶ κορυθωντιώτες ἐπὶ τῶν συντηρημάτων αὐτοῦ δῆμου, πρέπει τάχα ἡμεῖς, οἱ πολῖται, νὰ κλεισώμεν ὄψα, θυμῶν, καὶ γλώσσαν, καὶ νὰ μὴ τοῖς ἐπιτεθώμεν διὰ πάντων τῶν τρόπων καὶ μέσων, προκαλοῦντες τὴν προσοχὴν τοῦ λαοῦ εἰς διαγωγὴν ἀκατανόμαστον καὶ προδοτικὴν. Ὅχι θεθαίως, μυριάκις ὄχι! Ἐξ ἐναντίας ὀρεῖομεν νὰ στιγματίζωμεν τὴν κατὰπτυστον πολιτείαν τοιούτων δημοτικῶν ἀρχόντων, καὶ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἐκλογέων διὰ τὴν προσεγγίζουσαν περίοδον, ὅπως μὴ ἀπὸ τῆς Σκύλλης ἐμπέσωσιν εἰς τὴν Χάρυδιν, ὅτι πᾶσα μεταμέλεια ἔσται ἀνωφελὴς πλέον.

Ἐρχόμεν ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ ἡ δημοκοπία! ὁ κ. Δήμαρχος ἀντὶ νὰ υποβάλλῃ εἰς πρῶτην συνεδρίαν, ὡς ὤρειλε καὶ καθ' ἃς ἔχει ἀνωτέρα διαταγὰς, τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπιότιος ἔτους, ἀντὶ νὰ διαφωτίσῃ τὸν τόπον διὰ τοῦ συμβουλίου, τί ἔκαμε τὸ δάνειον τῶν 250,000 δραχμῶν, διὰ τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρον ἐπεχείρησε ταξιδεῖον εἰς Ἀθήνας, ἀντὶ νὰ σπέυσῃ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ σφαγείου ὅπως ἐλευθερώσῃ τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ ἐπαπειλούντος αὐτὴν λιμοῦ ἔνεκεν τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐκ τῶν σφαζομένων ζώων ἔξ ὧν γέμυσιν ἀπασαὶ αἱ ἀγοραὶ καὶ ἀπασαὶ αἱ γυνῆαι τῆς πόλεως, ἀντὶ νὰ φροντίσῃ μετ' ἐπιμονῆς διὰ τὴν διάνοξιν τοῦ μεγάλου ὄχετος τῆς ὁδοῦ Καλαθρῶτων ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὁποῖου ἀπειλεῖται σπουδαίως ἡ υγεία τῆς χώρας, ἀντὶ νὰ συστήσῃ εἰς τὸ παρ' αὐτῷ συμβούλιον πᾶσαν δυνατὴν οἰκονομίαν καὶ ἀναζητήσῃ διέξοδον ὅπως ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν λαθύρινον τῶν ἰδιωτικῶν καὶ ἄλλων χρεῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἔρριψε τὸν δῆμον, ἀντὶ νὰ περιορίσῃ τὰς ἀδίκους δίκας τὰς ὁποίας μετὰ τοσαύτης προθυμίας ἐπιχειρεῖ, ἀρνούμενος ἀυστόλως καὶ αὐτὰς τὰς νομίμους τοῦ δήμου ὑποχρεώσεις καὶ οὕτω δαπανῶν οὐκ εὐκαταφρόνητα ποσὰ πρὸς ζήτην τοῦ ταμείου καὶ βλάβην τῶν πολιτῶν, ἐξέρχεται μὴ πρακτικῶς

δημοπρασίας πρὸς κατασκευὴν ἀμαξητῶν ἔδων διὰ τὸ Καστρίσιον καὶ διὰ τὸν Ἄλυσσόν! μὲ προτάσεις ἀνδρῶσεως μαρμαρινῶν στηλῶν, καὶ ἄλλας τοιαύτας, δαπάνας ἐπὶ δαπανῶν ἀπαιτούσας! τὸ δὲ χαριτωμένον συμβούλιον ἀτυχεῖ δὲν ἀποφαινόμενον, παρέχει πιστώσεις ἐκ χιλιάδων δραχμῶν, χωρὶς νὰ σκεφθῇ καὶ ἐὰν αἱ χωρηγούμεναι αὐταὶ πιστώσεις θὰ χρησιμεύσωσιν, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, εἰς τὴν εὐμερίαν τοῦ δήμου!

Κεναὶ κεφαλαί, δὲν σκέπτεσθε ὅτι αἱ 40,000 δραχ. ἅς διὰ τοιαῦτα ἔργα ἐχορηγήσατε εἰς τὸν Δήμαρχον ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν, εἶνε δυνατὸν νὰ κατασκευασθῇ ἀμαξητὴ ἔδος διὰ Καστρίσιον μὲ δραχ. 25. χιλιάδας, δὲν ἔχετε τόσον νοῦν ὥστε νὰ κρίνιτε ὅτι μία τοιαύτη ὁδὸς, ὅπως καταρτισθῇ ἕνα λειτουργήσῃ ὡς ὁδὸς ἀμαξητῆ, δὲν δύναται νὰ τελειοποιηθῇ μὲ ὀλιγώτερον τῶν 100 χιλιάδων δραχμῶν; Πῶς δὲν ἀνοίγετε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἵνα ἴδητε περὶ τῶν οἰκίων σας τοὺς κοπρῶνας καὶ τὰ τέλματα ἐξ ὧν ἢ πανώλης μετ' οὐ πολλὴν θὰ σᾶς καταλάβῃ ἐὰν ἐξακολουθήτε μετὰ τὰς αὐτὰς φρένας νὰ διοικήτε τὸν τόπον; πόσαι συνοικίαι τῆς πόλεως γερῶνται διόδων, φωτῶν, ὕδατος, ὀχετῶν, καθαριότητος, καὶ σῆς διαθέττετε χιλιάδας δραχμῶν εἰς ἔργα τόγος νῦν ἔχον ἀκατόρθωτα ἀλλὰ καὶ μὴ ἐπιγόντα; δὲν ἐξέρχεσθε ἵνα ἴδητε, σεβαστοὶ πατέρες, ὅτι ἡ εἰς Ἄλυσσόν ἀγούσα ἔδος λειτουργεῖ πρὸ εἰκοσαετίας ἀμαξητῆ, οὐδὲ μία ὑφίσταται ἤδη ἀνάγκη νὰ διατεθῶσι δι' αὐτὴν δραχ. 10 χιλιάδες; Ἄλλ' ἡ δημοκοπία δὲν σᾶς ἐπιτρέπει νὰ μὴ σκεφθῆτε ὅπως ἐσκέφθητε. Ναί, μόνον χάριν δημοκοπίας ὁ κ. Πατρινοῦς εἰς τοὺς τελευταίους μῆνας τῆς τετραετοῦς δημορχίας του, ἐσκέφθη περὶ ἀμαξητῶν ὁ δῶν τῶν χωρίων, ἀφοῦ ἰθέραιπευσε τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως! Ποῦ ἦτο, κύριε Δήμαρχε, ἢ ποῦ διαμένατε σῆς, κύριοι σύμβουλοι, ἐπὶ τετραετίαν καθ' ἣν κατεβροχθίσατε δάνεια 700,000 δραχμῶν, καὶ εἰσοδήματα πλέον τῶν 2 ἑκατομμυρίων; πῶς τότε δὲν ἐσκέφθητε καὶ διὰ τὸ Καστρίσιον καὶ διὰ τὸν Ἄλυσσον; Σᾶς ἐνοήσαμεν καλοθεληταὶ τοῦ τόπου, ναί, σᾶς ἐνοήσαμεν! αἱ ἀγυρταὶ καὶ αἱ δημοκοπίαὶ δὲν ἔχουσι πλέον πέρκειν καὶ φροντίσατε ἀπὸ τοῦδε διὰ τὰ σάβανα τῆς πολιτικῆς σας κηδείας.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ δημοτικῶν ἔργων ἐρωτώμεν καὶ αὐθις τὸν κ. Νομάρχην, διατὶ ὁ ὄχετος τῶν Καλαθρῶτων δὲν τίθεται εἰς ἐνέργειαν; ἐὰν ἦν ἀληθὲς ὅτι ἤκούσαμεν, ἦτοι ὅτι ἡ Νομαρχία δὲν ἐννοεῖ νὰ προχωρήσῃ εἰς καμμίαν ἐνέργειαν ἐὰν οἱ παρόδιοι δὲν καταβάλλωσι τὰς ἀναλογίαις των προηγούμενης, τότε συγχαιρομεν τῷ κ. Νομάρχῃ διὰ τὴν εὐφύνην του! ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐρωτῶμεν τὸν κ. Δήμαρχον, καὶ αὐτὸν τὸν κ. Νομάρχην, διατὶ τάχα τὸ ἄθλιον καὶ ἔλαστον δημοτικὸν ταμεῖον νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ δημόσιον δραχ. 14,000 τῆς ἀναλογίας του πρὸ τούτου καιροῦ, ἀφοῦ ἡ κατασκευὴ τοῦ ὄχετος εἶνε ἀνέφικτος ἐπὶ τοῦ παρόντος; τάχα αὐτὰς τὰς 14,000 δραχμὰς δὲν ἠδύνατο ὁ δῆμος νὰ

τὰς διαθέσῃ δι' ἄλλας ἀνάγκας του, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὰς νέμηται τὸ δημόσιον καὶ ὁ δῆμος νὰ πληρώσῃ 12/00 τόκον; Μὴ χειρότερα. Κ.

Ἀγροτικὴ πίστις.

Φίλε κ. Συντάκτα.

Ἀνέγνωσα ὅσα ἐγράψατε εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ Φορολογουμένου ἐπὶ τῆς γυνώμης τοῦ Προέδρου τοῦ ἐνταῦθα ἔμπορ. συλλόγου κ. Διον. Στάμου, συμβουλευσάντος διὰ τῆς ἀ' ἀκροπόλεως ὅπως ἐπεκταθῶσι καὶ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δανείων τὰ προνόμια τῆς Τραπεζῆς, διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἀμέσως τῆς κρῆπτης τοῦ ἄφθονον τὸ χρέμα εἰς ἐξοικονομήτην τῶν πολιτῶν.

Πρὸ πάντων νομίζω, ὅτι δὲν σπουδαιολογουσι οἱ λέγοντες, ὅτι ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν κεφάλαια ἀδρανούντα. δὲν γνωρίζω, ἐὰν ὁ κ. Στάμος δύναται νὰ ὑποδείξῃ ἐνταῦθα κεφαλαιούχους φυλάσσοντας τὰ κεφάλαιά των ἐν τοῖς χρηματοκιβωτίοις αὐτῶν, ἀλλὰ μοὶ φαίνεται, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἥκιστα δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ σπουδαίως. Ὁ κ. Στάμος θεθαίως, δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι μέχρι τοῦ τελευταίου λεπτοῦ κυκλοφορεῖ ἐμπορικῶς πάντοτε τὰ κεφάλαιά του, καὶ δὲν θὰ συγκατατεθῇ ποτε, δι' οἰωνοῦ ποτε καὶ δι' περιφρονηθῶσι προνομίων τὰ ἰδιωτικὰ δάνεια, νὰ ἐγκαταλίπη τὴν ἐμπορίαν τοῦ συναλλάγματος, ὅπως μετέλθῃ τὸ ἔργον τοῦ παρόχου δανείων ἐπὶ τόκῳ. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς συναδέλφους τοῦ κ. Στάμου. δάνεια παρόμοια, παρέχουσι μόνον οἱ μακρὰν τῆς ἐμπορίας εὐρισκόμενοι καὶ μὴ δυνάμενοι διὰ πολλοὺς λόγους νὰ μετέλθωσιν αὐτὴν, ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ἀριθμοῦνται ἐν τοῖς δακτύλοις, καὶ τὰ διατιθέμενα ἐπὶ τούτῳ κεφάλαια εἰσὶν ἐλάχιστα. Ἡ αἰτία λοιπὸν δὲν ἐγκρίνεται ἐν τῇ κακῇ πίστει τῶν ὀφειλετῶν καὶ τὸ κακὸν δὲν θὰ ἐκλίπῃ διὰ τῆς ἀπονομῆς τῶν προνομίων, ὡς ὑποστηρίζετε. Κατ' ἐμὲ, μία ἐστὶν ἡ μεγάλη αἰτία τοῦ κακοῦ ἢ σπάνις κεφαλαίων ἐπὶ τῷ τοιούτῳ προορισμῷ, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ σπάνις αὕτη τῶν κεφαλαίων κρατεῖ παρ' ἡμῖν, τὸ κακὸν θὰ ἀμαξῆ.

Ἄλλὰ καὶ ὑπὸ ἄλλῃν ἐποψίν ἡ προτεινομένη γνώμη ἐστὶν ἀντικρῶς ἐπιζημία εἰς τὴν τάξιν τῶν πολιτῶν. Βεθαίως τὰ προνόμια, τοῦτέστιν ἡ ἀνευ πολλῶν δικονομικῶν διατυπώσεων καταδίκαις τῶν ὀφειλετῶν, ἐφ' ὅσον χειρίζονται ὑπὸ προσώπου ἡθικοῦ, οἷον ἐστὶ μία Τράπεζα, δὲν εἶναι κίνδυνος νὰ χρησιμεύσωσιν, ὡς αἰσχρὸν μέσον καταδυναστεύσεως τοῦ ὀφειλέτου διὰ τὰς παραμικροτέρας αἰτίας; διότι τὸ νομικὸν πρόσωπον ἡκιστα ἐστὶ ἐμπεφορημένον τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰ πάθη καὶ τὰ πείσματα, αἵνα συνεχέστατα ἢ συνάλλαγῃ ἀναπτύσσει μεταξὺ τῶν αἰσθημάτων. Τούτῳ δὲ ἀποτελεῖ τραγὴν ἐγγυήσιν, ὅτι ἡ κατάχρησις τῶν προνομίων παρὰ προσώπων νομικῶν, ἔσται, οὐκ ἀδύνατος, ἀλλὰ τοῦλάχιστον σπάνια. Ἐσπανία, διότι διατηρῶ εἰς τὴν μνήμην μου μίαν ἐπιφράδα διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα ἔμπορ. συλλόγου τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς, τῆς ἐπιμελητῆς ἐκ Μακαρίτου Μη-

λιώτου, ὅστις μένει πνέων κατὰ τῶν ὀρειλιετῶν τῆς Τραπεζῆς, ἀμείλικτον διεξήγαγε κατὰ τούτων πόλεμον, καὶ ὡς ἔλεγον τότε, διὰ μικρὰς καθυστερήσεις τόκων, ἐξεπονήθησαν ὑπ' αὐτοῦ κτήματα πάμπολλα καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς ἰσάριθμοι ἀτυχεῖς οἰκογένεια. Εἶπον οὖν διὰ τὴν Τράπεζαν τὸ τοιοῦτον εἶναι σπάνιον, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἰδιώτας δὲν δύναται νὰ ᾖ τοιοῦτον. Ὁ ἰδιώτης δανειστής ἔχει τὰς ἀδυναμίας του, τὰ πάθη του, τὰ πείσματά του, ἅτινα πολλάκις μικρὰ καθυστερήσει τόκου, ἢ ἔρις τις ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων ἐν ταῖς συναλλαγαῖς, κορυφῶν εἰς βαθμὸν ἐπικινῶν. Πολλάκις κατὰ τὸν βραχὺν δικηγορικόν μου βίον εἶδον θίκας, καθαρὰν ἀπόρροιαν πείσματος, ὅπερ εἶτα διὰ τοῦ χρόνου ἐξησθένωσεν εἰς βαθμὸν, ὥστε τὰ πρῶτα ἀντίπαλα μέρη ἐπεζήτητον συμβιβαστικὴν λύσιν. Ἐντεῦθεν πείθομαι, ὅτι ἐνίοτε ἢ εὐρύτης ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἀμύνης δια τῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δικῶν ἀποβαίνει εὐεργετικῆ. Διὰ τούτου δὲν ἐννοῶ ὅτι εἶνε καλὸν πρᾶγμα ἢ διαιωνίσις τῶν διαφορῶν διὰ τῆς χρήσεως στρεψοδικῶν ἐνστάσεων καὶ πάντων τῶν ψευδολογημάτων τοῦ κόσμου, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ γινομένη ἐνίοτε κατὰ χροῖσις περὶ τὴν ἀπονομὴν ἀαστολῶν. Τὰ τοιαῦτα δύναται νὰ διορθῶσιν οὐ κώλως, ἀφ' ἐνὸς μὲν αὐστηροτέρᾳ ἐξέτασις ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν προβαλλομένων ἐνστάσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ προσήκουσα φειδωλία ἐκ μέρους τῶν Προέδρων περὶ τὴν ἀπονομὴν ἀαστολῶν. Ὅταν ταῦτα τηρηθῶσι μετὰ τινος αὐστηρότητος, ἐπιδιωχθῆ δὲ καὶ ἡ ἐν τισὶ περιπτώσεσι καὶ πλεονάζουσι τύποις ἐκκαθάρισις τῆς δικονομίας, ἰδίᾳ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ποιά τις ἀπλοποιήσις τῆς διαδικασίας αὐτῆς, τὰ προνόμια εἰσι περιττά. Τὰ προνόμια δικαιολογοῦσι μόνον ἐκτακτοὶ περιπτώσεις ἢ σκοποὶ κοινωφελεῖς, ὅταν δὲ τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουσιν, ἡ ἀπονομὴ αὐτῶν ἀποτελεῖ ἀτοπίαν καθαρῶτάτην.

Ταῦτα λέγω, ὑποπιθεμένου πρὸς στιγμὴν ἀληθοῦς, ὅτι τὰ κεφάλαια παρ' ἡμῖν κρατεῖ κεκρυμμένα ὁ φόβος τῆς ἀπωλείας. Ἄλλ' ὡς ἐν ἀρχῇ εἶπον, κατ' ἐμὴν πεποίθησιν, τοιαῦτα ἐν τῷ τόπῳ δὲν ὑπάρχουσιν, τὰ δὲ ὑπάρχοντα δὲν πιστεύω ποτὲ ὅτι θ' ἀποσπῶσιν ἐκ τοῦ σταδίου ἐν ᾧ τῶρα εἰσὶν ἀψηχλημένα. Τούτου δεδομένου, τὸ κακὸν θὰ διορθῶθῃ ἴσως διὰ τῆς συστάσεως Γεωργικῆς Τραπεζῆς καὶ ἄλλων μέσων περὶ τῶν ἐγῶ δὲν εἶμαι βεβαίως ὁ ἀρμόδιος νὰ εἶπω γνώμην.

Ἐπὶ τούτοις δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης μου.

Ἐν Πάτραις τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1886.

Ὁ φίλος Σας
Σπυρίδων Θ. Πάππας
δικηγόρος.

Σημ. α Φορολογουμένου. Ὅσα ἐπάγει ὁ ἀξιότιμος φίλος κ. Πάππας κατὰ τῆς γνώμης ἢν ὑπεστηρίζαμεν δὲν φαίνονται ἡμῖν ἰσχυρά. Ἄν ἀντελήφθῃμεν καλῶς, κατὰ τῆς γνώμης τοῦ κ. Στάμου, τοῦ νὰ ἐπεκταθῶσι δηλ. τὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν προνόμια τῶν Τραπεζῶν καὶ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως, δύο τινὰ ἐπάγει ὁ ἐπιστέλλων: πρῶτον, ὅτι παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχουσι κεφάλαια ἀδρανοῦντα, διότι τὰ ὑπάρχοντα διατίθενται εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις καθ' ὅ ἐπιχερδιστίαι, ὀλίγιστοι δὲ κεφαλαιοῦχοι καὶ ἐπὶ τῶν δακτύλων ἀριθμούμενοι διαθέτωσι συνήθως τὰ κεφάλαιά των ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀγροτικῶν κτημάτων. Καθ' ἡμᾶς, οὔτε τοῦτο εἶναι ἀπολύτως ἀληθές, οὔτε ἐάν ᾖ ἀληθές στρέφεται κατὰ τῆς γνώμης ἢν ὑπεστηρίζαμεν. Καὶ πρῶτον, τίς δύναται ν' ἀρνηθῆ ὅτι ἐάν δὲν ὑπῆρχον αἱ περὶ τὴν ἀνάληψιν τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ διατετιχομένων χρημάτων δυσχερεῖαι καὶ κίνδυνοι, μέγα μέρος τῶν εἰς τὸ ἐμπόριον ἀσχολουμένων σήμερον κεφαλαίων δὲν ἤθελον δανειῶσθαι εἰς τοὺς κτηματίας; Βεβαίως οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐμποροὶ, ὡς ὁ κ. Στάμος, δὲν ἤθελον παῦσαι ἐμπορευ-

όμενοι ἵνα διαθέσωσι τὰ χρήματά των εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ, πλὴν ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι κεφαλαιοῦχοι, εἴτε ἀποσπῶντες τοῦ ἐμπορίου, εἴτε κατ' ἄλλον τρόπον πλουτίσαντες εἴτινες σήμερον ἀναγκάζονται νὰ διακυβέωσι τὴν περιουσίαν αὐτῶν εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, διότι τὸ συμφέρον ἐπιβάλλει αὐτοῖς ν' ἀπέχωσι τοῦ δανεισμοῦ τῶν κτηματιῶν, δι' οὗς λόγους εἶπαμεν. Δεύτερον, διὰ νὰ ὑπάρχωσι παρ' ἡμῖν κεφαλαιοῦχοι διαθέτοντες τὰ κεφάλαιά των εἰς μετοχὰς τῆς Τραπεζῆς, εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους ἐπὶ μικρῷ τόκῳ, ἢ εἰς ἐπιχειρήσεις ἀμφιβόλου ἐκβάσεως, ἢ καὶ νὰ καταθέτωσι χρήματα εἰς Ἐυρωπαϊκὰς τραπεζὰς ἐπὶ τόκῳ ἐλαχίστῳ, ἐν ᾧ ἐδύνατο νὰ διαθέσωσιν αὐτὰ εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια λίαν ἐπιχερδῶς, μαρτυρεῖ ὅτι ἡ κτηματικὴ πίστις δὲν εἶναι παρ' ἡμῖν ἐδραιωμένη ἀποχρῶντως. Τρίτον, τίς δύναται ν' ἀρνηθῆ ὅτι καὶ ξένα κεφάλαια δὲν θὰ ἤρχοντο πρὸς ἡμᾶς ἵνα ἀπολαύσωσι ἀνωτέρου τόκου, ἐάν παρ' ἡμῖν ἦτο δυνατὴ ἡ ἀκίνδυνος ἢ διάθεσις αὐτῶν; Πρὸ χρόνων ἐγένετο ἀρχὴ τοιοῦτου τινός; πολλοὶ ἐκ τῆς ἄλλοδαπῆς, ἔρχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀνώτερον ἐν Ἑλλάδι τόκον, ἔστειλαν ἐνταῦθα χρηματικὰς ποσότητας, ἰδίᾳ εἰς ξένα παρ' ἡμῖν καταστήματα, νὰ διαθέσωσιν αὐτὰς ἐπὶ ὑποθήκῃ μόνιμως, ἀλλὰ κατόπιν διὰ τὴν ἀνάληψιν αὐτῶν περιεπλάκησαν εἰς ἀδιεξόδους δικαστικοὺς ἀγῶνας, οἵτινες ἀπέκοψαν πᾶσαν διάθεσιν εἰς ἐξακολούθησιν ἢ ἐπέκτασιν τοῦ τριτοῦ δανεισμοῦ. Ἄν ὁ ἐπιστέλλων θέλει νὰ πεισθῆ περὶ τούτου, ἄς ἐρωτήσῃ περὶ μιᾶς μόνης τοιαύτης περιπτώσεως τὸν δικηγόρον κ. Ἄντ. Πικραμμένον, ὅστις ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγελματοῦ του ἐγνώρισεν αὐτῆν. Πρέπει ν' ἀνοιξώμεν τοὺς πόρους τῶν κεφαλαίων, ἃν θέλωμεν νὰ εἰσρεύσωσιν αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς.

Δεύτερον λόγον ἐπάγει ὁ ἐπιστέλλων πρὸς ἀποκρούσιν τῆς γνώμης ἢν ὑπεστηρίζαμεν, τὸν φόβον μὴ οἱ ἰδιῶται καταχρασθῶσι τῶν προνομίων ἐκείνων ἅτινα εἰς χεῖρας τῶν τραπεζῶν, ὡς νομικῶν προσώπων, εἰσὶν ἀκίνδυνα. Ὁ φόβος οὗτος καθ' ἡμᾶς εἶναι χημερικός. Ὁ περὶ οὗ πρόκειται εἰδικὸς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν νόμος ἐξασφαλίζει πληρέστατα τὸν ὀρειλιετὴν κατὰ πάσης τοῦ δανειστοῦ ἀδικίας καὶ οὐδὲν ἀφίνει εἰς τὴν χρηστότητα ἢ τὴν καλὴν πίστιν τούτου ἀπαιτεῖ ἀπλῶς ὀλιγωτέρας ἀνωφελεῖς διατυπώσεις καὶ μικρολόγους διακρίσεις, τάσσει προθεσμίας ἀνυπερβλήτους καὶ διαφυλάττει τῷ ὀρειλιετῇ ὅλα τὰ ἐνδίκια μέσα. Δὲν βλέπομεν κατὰ τίνα τρόπον δύναται ὁ ὀρειλιετὴς ν' ἀδικήσῃ, τουναντίον μάλιστα βλέπομεν ὠφέλειαν αὐτοῦ ἀντὶ π. χ. νὰ περιγράφῃται τὸ κατασχόμενον καὶ ἐκποιούμενον κτῆμα ὑπὸ τοῦ κλητήρος ἐν ταῖς ἐλαχίσταις αὐτοῦ λεπτομερείαις καὶ ἡ τυχὸν ἐλαχίστη παράλειψις νὰ συνεπάγηται ἀκυρότητα πάσης ἐκινήσεως τῆς πολυεδάλου διαδικασίας, νὰ γεμίζωνται δὲ ἀπόνως δεσμίδες χορτοσήμεων διὰ τῆς περιγραφῆς καὶ νὰ πληρώνωνται ἑκατοντάδες δραχμῶν εἰς δημοσιεύσεις ἃς οὐδεὶς ἀναγινώσκει, πολλὸ ἀπλοῦστερον εἶναι βεβαίως τὸ ἐκποιούμενον κτῆμα νὰ περιγράφῃται καὶ ὀρίζηται ὡς ὠρίσθη καὶ περιεγράφῃ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ὀρειλιετοῦ ἐν τῷ δανειστικῷ συμβολαίῳ, ὡς ὀρίζει ὁ εἰδικὸς νόμος. Ἡ ταυτότης τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος δὲν κινδυνεύει, δύο δημοσιεύσεις τῶν προγραμμάτων κατὰ διαφόρους καὶ ρητῶς ὀριζόμενας προθεσμίας παρέχει πλήρη δημοσιότητα κ.τ.λ.

Βεβαίως ἡ ἐποχὴ ἢν ὑπομιμνήσκει ὁ ἐπιστέλλων, καθ' ἣν ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἀπόνως ἐρρίψεν εἰς τοὺς δρόμους οἰκογενεῖας ἀξίας πάσης συμπαθείας, μαρτυρεῖ μόνον περὶ τῆς σκληρότητος ἀθλίων Διευθυντῶν, οὐδ' αὐτῶν δ' ἀτέλειαν τοῦ Νόμου. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑποστάντων τότε τὴν σκληρότητα τῆς Τραπεζῆς παρεπόνεθ' οἱ τῷ ἐπωλήθῃ κτῆμα ἄλλο ἀντ' ἄλλου, ἢ κτῆμα μὴ ἐνυπόθηκον, ἢ διὰ χρέος ἀνυπερβλήτων ἢ μὴ ληξιπρόθεσμον, ἀλλ' ὅτι ἐξήχηθη ἡ ἐκποίηση καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ

χρῆμα ἐσπάνιζε καὶ οὕτω ἡ περιουσία των ἐξεποιήθη ἀντὶ ἐνὸς κομματιοῦ ψωμιοῦ. Δὲν πιστεύομεν ὅτι τὰς σκληρότητας ταύτης ἐννοεῖ ὁ ἐπιστέλλων ὅτι πρέπει νὰ ἐξουδετερώμεν διὰ τῆς στρεψοδικίας.

Ὅσα ἄλλα μέτρα προτείνει ὁ ἐπιστέλλων εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ἀγροτ. πίστεως εἰσὶ βεβαίως προσφορώτατα πρὸς τὸν σκοπὸν, μεταξὺ δὲ τούτων συγκαταλέγων καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς δικονομίας ἐκ τῶν περιττῶν καὶ πλεονάζοντων τύπων, συνολογοῦνται λεληθότως καὶ τὴν χρησιμότητα τοῦ παρ' ἡμῶν προταθέντος.

Δημοτικὸι φόροι.

Ἀξιότιμε φίλε!

Οἱ παρακολουθοῦντες τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορίου, παρατηροῦσιν ἀπό τινος, ὅτι τοῦτο ἀντὶ νὰ θάινῃ ἐπὶ τὰ ἐμπρὸς χωρεῖ ἐπὶ τὰ ἐπίσω καὶ δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφ' οὗ τοῦτο πράττει γοργῶς. Τὸ φαινόμενον εἶναι ἀνιάσιον νὰ κινήσῃ τὴν προσοχὴν ὄλων μας, ἐάν δὲν περιηγήθομεν ἀκόμη εἰς τὸ ἀκρότατον ἐκεῖνο σημεῖον τῆς ἡλιθιότητος, ὅπερ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ἐντελῶς ἀνίκανον εἰς τὸ νὰ ἀντιλαμβάνηται τί συμβαίνει περὶ ἑαυτόν, καὶ νὰ ἐγείρωμεν τὴν φωνὴν μας ἠχηρὰν, ἐπιβάλλουσαν, ἀπειλητικὴν, καταδεικνύουσαν τὰ αἷτια τοῦ τοιοῦτου δυστυχήματος. Καθ' ἣν ἐποχὴν πρὸ τριετίας καὶ πλέον ἐσκεπτόμεθα νὰ ἀλλάξωμεν δημοτικὸν ἄρχοντα, ὅλος δὲ τόπος ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν, ὅπως ὁ νέος δημοτικὸς ἄρχων προνοήσῃ φιλοστόργως περὶ ἀρεῶς τοῦ κακοῦ, ὅπερ ἡμεῖς τῇ ἡμέρᾳ ἐφυγάδευε τὸ ἐμπόριον τῶν Πατρῶν. Καὶ ὁ νῦν Δήμαρχος τὸ ὑπεσχέθη τότε μετὰ τῶν προσφιλῶν συμμάχων του, καὶ διὰ προγράμματος μάλιστα. Ἄλλ' ὅταν ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὸ εὐχρισμόνησεν, ὡς ἐλθισμόνησεν καὶ τόσα ἄλλα καὶ ὡς ἐλθισμόνησεν ἑαυτόν, ἐάν θέλητε. Ὁ θὰ ἦναι καὶ οὕτος ὡς θὰ ἦναι καὶ πάντες οἱ ἄλλοι, οἵτινες μαίνονται ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ δημοτικοῦ λεγομένου φόρου, ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ φυγαδέσει τοῦ ἐμπορίου ἐκ Πατρῶν καὶ τῇ καταφυγῇ αὐτοῦ εἰς ἄλλους τόπους ἔνθα δὲν θέλουν νὰ τὸ γοῦναι Ἰουδαϊκῶς, ἀλλὰ τὸ δέχονται καὶ τὸ περιποιοῦνται φιλοξένως, διότι ἔχουν συναίσθησιν τῶν ἀγαθῶν τῆς προόδου καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐργάζονται πάσῃ δυνάμει ὅπως προαχθῶσι καὶ εὐμερῆσωσιν. Οἱ ἐπαχθεῖς φόροι εἰσι παραίτιοι τῆς ἐκ Πατρῶν βαθμιαίας φυγαδέσεως τοῦ ἐμπορίου. Ἐως τῶρα τὸ τοιοῦτο συνέβαιεν εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν λεγομένων ἀποικιακῶν εἰδῶν, ἀλλ' ἀπό τινος, ἐφέτος ἰδίᾳ, παρετηρήθη, ὅτι καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς σταφίδος ἤρξατο νὰ τρέπηται τὴν αὐτὴν ὁδόν, προτιμῶν τὸν λιμένα τῆς Ζακύνθου, ἔνθα δὲν ὑπαβάλλεται εἰς πληρωμὴν φόρων δυσβαστάκτων ἀληθῶς καὶ πολυειδῶν. Καὶ ἡ ἐκ τῆς διαφορᾶς ὠφέλεια δὲν εἶναι μικρὰ διὰ νὰ μὴ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχίων, ὅσαι τὸ πρὶν ἐνταῦθα ἀπέστελλον τὸ πρῶτον των. Ἐν Πάτραις ἡ σταφὶς ἐπιβαρύνεται α.) διὰ φόρου ὀδοῦ ἐκ λεπτῶν 75, ἐνῶ ἐν Ζακύνθῳ τοῦτον πληρώνει ὁ ἀγοραστής. Διὰ φόρου λιμενικοῦ ἐπίσης ἐκ λεπτῶν 75 καὶ ἐκ λεπτῶν 25 τοῦ λεγομένου δημοτικοῦ. Εἰς τούτους προστιθεμένης τῆς διαφορᾶς τοῦ ναύλου ἀπὸ Ζακύνθου εἰς Πάτρας, τὸ ὅλων τῶν περιπλέων δαπανῶν, αἵτινες ἀπαιτοῦνται, ὅπως τὸ πρῶτον τῆς σταφίδος ἀποσταλῆ ἐνταῦθα ἀνέρχεται εἰς δρ. 3, καὶ αἱ τρεῖς αὗται δραχμαὶ εἰσὶν ἐκεῖναι αἵτινες τὸ ἀποδιώλουσιν καθ' ἑκάστην καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τέλους θὰ μᾶς κάμωσι νὰ σταυρῶνόμεν τὰς χεῖρας διὰ νὰ καμαρώνωμεν τοὺς δημάρχους καὶ τὰ δημοτικὰ μας συμβούλια καὶ τοὺς κατὰ καιροὺς Νομάρχας μας, οἵτινες δὲν κατόρθωσαν ν' ἀντιληθῶσι μιᾶς στοιχειωδестаῖς περιστάσεως, ὑπὸ τὴν ὅποιαν τὸ ἐμπόριον τοῦ τόπου τρέχει τὸν ἐσχατὸν κίνδυνον.

Αὐτὰ εἰσὶ, κ. Συντάκτα, τὰ αἷτια ἅτινα τὰ

μὲν ἐμπόριον τῶν ἀποικιακῶν εἰδῶν ἐφυγάδευσαν ἐκ Πατρῶν τέλειον, ἤρξαντο δὲ φυγαδεύοντα καὶ τὸ ἐμπόριον τῆς σταφίδος. Τίς ἡ ἀνάγκη τῶν λιμενικῶν φόρων; τί χρεωστῆι ἡ σταφίς τῶν ἄλλων Δήμων, νὰ πληρῶνῃ φόρους δημοτικούς; εἰς τὸν ἄσωτον καὶ σπάταλον δῆμον τῶν Πατρῶν; Ὁ Τριπόλις καὶ ὁ Πύλιος, ἀποστέλλων τὴν σταφίδα αὐτοῦ εἰς Ζάκυνθον πληρῶνει μόνον ἕνα ξηρὸν ναυῶλον, ἐνῶ ἐδῶ ἐκτός τούτου πρέπει νὰ πληρώσῃ καὶ πρόσθετα ἔξοδα δρ. 3 καὶ μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ἄλλου σατραπικοῦ φόρου τοῦ ζυγίου πρὸς λ. 38, ἐντεῖθεν ἦτον ἐπόμενον νὰ μὴ ἀναχθῆ ἐπὶ πλέον τὴν πληρωμὴν τοιούτου χαρατζίου ἀδικίου καὶ παραλόγου, καὶ νὰ λάβῃ τὴν πρὸς ἄλλους λιμένας ἐδὸν, ἀφοῦ ἡμεῖς ἐπὶ τὰς αὐτὰ ἔτη δὲν κατορθώσαμεν νὰ ἐνοήσωμεν, καίτοι μᾶς ὑπεδείχθη, ὅτι θὰ γίνωμεν μετὰ τὰ Δημοτικά μας καὶ τὰ λιμενικά μας οἱ νεκροθάπται τοῦ τόπου, ὅπερ ἦδη ἱστορικῶς μόνον ἤθελεν ὑπάρχει δι' ἡμᾶς, ἐὰν ἐν Ζακύνθῳ πρὸς τοὺς τοιοῦτοις πλεονεκτήμασιν ἤματι καὶ ἐμπορικὸν πνεῦμα.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ κατάχρησις λαμβάνει χώραν εἰς τὸν λεγόμενον δημοτ. φόρον. Τὰ σιτηρὰ εἰσαγόμενα ἐνταῦθα πληρῶνουν ἐτησίως πλέον τῶν 150, 000 δραχμῶν εἰς δημοτ. καὶ λιμενικὸν φόρον; ἀλλὰ τὰ σιτηρὰ αὐτὰ ἀλεθόμενα, ἀποστῆλλοντα εἰς τὰς γείτονας ἐπαρχείας τοῦ Κράτους, ἔθια ὑπεβάλλονται εἰς νέον φόρον καταναλώσεως. Διατί ἡ τοιαύτη διπλῆ φορολογία; Ὁ τελευταῖος εἶναι φόρος καταναλώσεως; ἀλλ' ὁ πρῶτος τί εἶδους φόρος εἶναι;

Ἐπικαλοῦμαι, Κύριε Συντάκτα, τὸ ἐνδιαφέρον Σας καὶ Σας παρακαλῶ ν' ἀξιώσητε προσοχῆς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἤρτηται αὐτὸ τὸ μέλλον τοῦ τόπου ἐμπορικῶς. Καὶ οἱ ἐμπορ. σύλλογοι καὶ οἱ πολλοὶ πάντες εἶναι ἀνάγκη νὰ σκεφθῶσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι θὰ εἴμεθα ἄξιοι τοῦ χειροτέρου Ἀδδρητισμοῦ, ἐὰν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀφυπνισθῶμεν μετὰ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ διάρθρωσις ἔσται πλέον ἀδύνατος.

Λεχθῆτε, παρακαλῶ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἑκρας μου ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελῶ

ὁμέτερος θεράπων

G. N. Αναγνωστόπουλος

Πάτρι 15 Ὀκτωβρίου 1886.

Σχολὴ τοῦ λαοῦ.

Ὡς εἶχομεν προαναγγέλει, ἡ ἐνταῦθα ἐπ' αἰσίοις ὑφισταμένη «Σχολὴ τοῦ λαοῦ», ἥτις διὰ πενήρων μέσων μεγίστην προσενέγκει τῷ κοινῷ ὑπερσίαν, ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἤνοιξε τὰς πύλας αὐτῆς εἰς τοὺς παρ' ἡμῶν φιλομαθεῖς καὶ ἐγκαινίασε τὴν συνέχειαν τῆς πολυτίμου ἐργασίας τῆς. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διδασκαλίας ἐκρίθη ἀναπόφευκτον νὰ ἐκτεθῶσιν ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ καὶ ἐνδιαφερομένου ἀκροατηρίου τὰ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς ἑφερέας τῆς σχολῆς ταύτης πεπραγμένα καὶ δὴ τὸ ἔργον τοῦτο ἐπετέλεσαν δ. κ. Σταμ. Θεοχάρης τέως Ἐφορος, εἰς τῶν ἰδρυτῶν τοῦ ὠφελίμου τούτου ἰδρύματος καὶ ἀκούρατος αὐτῶν ἐργάτης διὰ τῆς ἐπομενης λογοδοσίας, ἦν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν, ἕνα δώσωμεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις ἰδέαν τινὰ τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς καὶ τῶν μέσων αὐτῆς, καταστήσωμεν δ' οὕτω προσφιλέστερον τῷ κοινῷ ἰδρυμα ἄξιον πάσης συμπαθείας καὶ ὑποστηρίξεως.

Κύριοι!

Μετὰ διακοπὴν ἐτησίαν, ἡ Σχολὴ τοῦ λαοῦ ἀνοίγει πάλιν τὰς θύρας αὐτῆς μετὰ χαρᾶς δὲ βλέπει συρρέοντας πάλιν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, τοὺς φίλους ὧν ἡ συνδρομὴ ὑπῆρξεν ἀνεκάθεν καὶ ἔσεται πάντοτε ἀναγκαία πρὸς τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ κοινωφελοῦς τούτου ἰδρύματος, καὶ πρὸς ἐπιτεῦξιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ πρὸς

ὃν πρὸ τεσσάρων ἤδη ἐτῶν φιλοτίμως ἀφωσιώθη. Σήμερον εὐελπῆς ἡ Σχολὴ, εἰσέρχεται εἰς τὴν τετάρτην αὐτῆς περίοδον. Πρὶν δὲ ὁ σεβαστὸς τῆς Βυαγγελικῆς ἀληθείας διδάσκαλος ἐγκαινίασε αὐτὴν διὰ τοῦ μαθήματος τῆς Χριστ. διδασκαλίας ἡ τέως ἐφορεῖα ἐνόμισε καλὸν νὰ ποιήσῃ ὑμῖν ἀνακεφαλαίωσιν τῶν ἄχρι τοῦδε πεπραγμένων τῆς Σχολῆς. Τὸ καθῆκεν τοῦτο ἐκπληρῶν σήμερον, περιττὸν κρίνω νὰ ἐπαναλάβω τὰ περὶ τῆς κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐφορίαν οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, διότι ταῦτα οὐ μόνον ἀνεπτύχθησαν ἐκ τῆς ἑδρας ταύτης ἐν καιρῷ, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ τύπου λεπτομερῶς ἐδημοσιεύθησαν συγκεφαλαίω δὲ τα κατὰ τὰς τρεῖς ὑπὸ τὴν ἐφορίαν μου περιόδους ἀφορῶντα τοὺς διδάξαντας καὶ τὰ διδασκόμενα, ἕνα καταδειχθῆ ὅποια ἀνευ πατάγου, ἐγένετο ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ ἐργασία πρὸς ὠφέλειαν τῆς κοινωνίας.

1882—83. Α'. περίοδος. Ἡ Σχολὴ ἰδρύθη τῇ 12 Ὀκτωβρίου, ἐν τῷ Σχολείῳ τοῦ κ. Β. Χρυσανθοπούλου ἐνοικιασθέντι πρὸς τοῦτο, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ συλ. ἀλληλοβοηθ. «Ὁμονοίας» εἰς τὸν δραστήριον τῆς ὁποίας πρόεδρος κ. Χρ. Ῥηγόπουλον ἡ Σχολὴ διετράνωσε τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς, ἀν καὶ αἱ δαπάναι ἐκαλήθησαν κατόπιν ὑπὸ τοῦ α. ὑπὲρ τῆς Σχολῆς λαχείου. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐδιδάχθησαν: 1ον Ἱερ. ἱστορία ὑπὸ τοῦ αἰδου. ἱερέως Ἀθ. Εὐσταθοπούλου. 2ον Χριστ. ἠθικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Λάσκαρη. 3ον Ἀρχ. ἑλλην. ἱστορία ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάν. Ὀλυμπίου. 4ον Γεωγραφία ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Παππανικολάου. 5ον Κοσμογραφία ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Οἰκονομοπούλου. 6ον Ἱστορία ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργαντοπούλου. 7ον Ἰγυεινὴ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Βασ. Θεοδώρου. 8ον Ἱστ. ἑλλην. ἐπαναστάσεως ὑπὸ τοῦ κ. Χρ. Κορύλλου. 9ον Φυσικὴ ἱστορία, κατ' ἀρχάς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, καὶ εἶτα ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Βασ. Θεοδώρου. 10. ἀρχαὶ Πολιτ. Οἰκονομίας, ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον ἐρμηνεύομεναι ὑπὸ τοῦ κ. Σταμ. Κ. Θεοχάρη.

1883—84. Τὴν β' ταύτην περιόδον τῆς διήνισεν ἀνεξάρτητος ἡ Σχολὴ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ σχολείῳ τοῦ κ. Πορφυροπούλου συντηρηθεῖσα διὰ δι' ἀφόρων προσφορῶν: ἐδιδάχθησαν δὲ κατ' αὐτὴν: 1ον Ἱστ. τῆς ἑλλην. ἐπαναστάσεως ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Κορύλλου. 2ον Κοσμογραφία ὑπὸ τοῦ κ. Α. Οἰκονομοπούλου. 3ον Πρακτικαὶ γνῶσεις ἐκ τῆς Πολιτ. Οἰκονομίας ὑπὸ Σ. Θεοχάρη. 4ον Φυσικὴ ἱστορία ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἱατροῦ Βασ. Θεοδώρου, 5ον Διάφορα θέματα ὑπὸ διαφόρων.

1884—85. Γ'. περίοδος, καθ' ἣν ἡ Σχολὴ ἐλειτούργησε τακτικώτατα ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ συντηρηθεῖσα διὰ συνεισφορῶν ἐν αἰς προσέχρουν αἱ τῶν κ. κ. υἱῶν Γ. Τριάντη, Γερ. Κόγκου, καὶ Π. Ἀβδελοπούλου, οὗς ἡ Σχολὴ ἐνέγραψεν εἰς τὴν στήλην τῶν εὐεργετῶν τῆς μετὰ τὸν δῆμον Πατρῶν ὅστις διατελεῖ καὶ ὀφείλει νὰ ᾔηε ὁ ἀνώτερος αὐτῆς ἀρωγὸς καὶ προστάτης. Ἐδιδάχθησαν δὲ κατ' αὐτὴν, πληρεστέραν πασῶν: 1ον Ἑρμηνεία ἱερ. Γραφῶν ὑπὸ Εὐσ. Ματθεοπούλου, 2ον Χριστ. ἠθικὴ, ὑπὸ τοῦ κ. Ἠλ. Βλαχοπούλου. 3ον ἑλλην. ἱστορία, ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Παππανικολάου. 4ον Φυσιολογία ὑπὸ τοῦ μακαρίτου ἱατροῦ Β. Θεοδώρου. 5ον Ἱστορ. ἑλλην. ἐπαναστάσεως ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Κορύλλου. 6ον Τεχνολογία, ἥτοι ἱστορία καὶ περιγραφή τῶν τεχνῶν καὶ τῶν προϊόντων τῶν ὑπὸ Σ. Θεοχάρη. 7ον Ἰγυεινὴ, ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Βασ. Θεοδώρου. 8ον Φυσικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Καντακίδου ἐπὶ μικρῶν, εἶτα δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου Χαλαράμπου Θεοδώρου ἐπεξηγούντος δι' ἀπλῶν πειραμάτων, ἐπειδὴ τὸ πρὸς ἀγορᾶν ὀργάνων λαχείου δυστυχῶς ἀπέτυχε.

1885—86. Ὁ ἐπελθὼν ἄωρος θάνατος τοῦ ἀκαμάτου ἰδρυτοῦ, ἐφόρου καὶ διδασκάλου τῆς Σχολῆς Βασίλ. Θεοδώρου, καὶ ἡ ἐπιστρατεία ἣν οἱ λόγοι δι' οὗς κατὰ τὸν χειμῶνα 1885—86 δὲν ἐλειτούργησεν ἡ Σχολὴ. Μόνον δὲ τοῦτο ἐγένετο, ὅτι τῇ ἐκδηλωθείσῃ ἐπιθυμίᾳ τῶν κατόχων

γραμματείων τοῦ λαχείου τῆς Σχολῆς, ἠγοράσθησαν διὰ τοῦ ἐξ αὐτῶν συναγθέντος ποσοῦ ὀμολογίαι τοῦ Πατριωτικοῦ δανείου ἀποτελοῦσαι τὴν μόνην περιουσίαν αὐτῆς, πολλὰ προσοικώσης ἐκ τῆς γενναιότητος τῶν φιλοτίμων συμπολιτῶν μας.

Πάντες οἱ ἐν τῇ Σχολῇ διδάξαντες μετὰ ζήλου, παρέσχον εἰς αὐτὴν τὴν πεφωτισμένην συνδρομὴν τῶν, γενόμενοι ὅπως ἄξιοι τῶν ἐπαίνων καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς κοινωνίας ἀπάσης, ἰδίως τοῦ λαοῦ ὅστις τοσαύτας ἐδρεψεν ὠφελείας ἐκ τῆς πρακτικῆς αὐτῶν διδασκαλίας. Ἐπὶ τῆς ἀναμνήσεως ταύτης τῶν ἀπὸ τῆς ἑδρας ταύτης διδάξαντων, ἐπιτρέψατέ μοι, κύριοι, νὰ ἐκπλώσω καθῆκεν φίλιας πρὸς μνήμην συναδέλφου οὗ ὁ πρόωρος θάνατος ἄφησεν εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην κενὸν δυσαναπλήρωτον. Ὁ ἀειμνήστος ΒΑΣΙΛΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ὑπῆρξε στήλος καὶ ἀγλάισμα τῆς Σχολῆς ταύτης, εἰς τῶν θεμελιωτῶν αὐτῆς ἐργασθεὶς μετὰ ζήλου εὐκρινούς καὶ ὡς ἐφορος καὶ ὡς διδάσκαλος. Πρῶτος λαβὼν τὴν ἰδέαν τοῦ ἰδρύματος τούτου, συνειργάσατο μετ' ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου μου κ. Χρ. Κορύλλου εἰς τὴν παγίωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπὶ τριετίαν διοίκησίν του. Ἀλλ' ὅσοι μετὰ καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἡ σπουδαιότης τῆς συνεργασίας ταύτης δὲν ὑπερβάλλει τὴν τῆς διδακτικῆς αὐτοῦ συνδρομῆς. Τίς ἐξ ἡμῶν δὲ ἐγοητεύθη παρακολουθῶν τὰ ἐξαιρέτα αὐτοῦ μαθήματα ἐπὶ τῆς πρακτικῆς ὑγιεινῆς, καὶ τίνας καρδίαι δὲν ἀνιψήθη πρὸς τὸν Θεὸν ἐν τῇ ἀκροάσει τῆς μελιρρύτου ἐκείνης γλώσσης ἀρηγοῦμένης τὰ θαυμάσια τῆς δημιουργίας; Ὅποια τὰ εἶπε Ὅποσον πνεῦμα εὐτυχῆς ἀναλύσεως. Ὅποσον ὕψος γλυκῆ καὶ εὐκατάληπτον, ὅποια δὲ ποικίλικ γνῶσεων ὀφειλομένη εἰς ἀνάκατον μελέτην. Πᾶσαι αὐταὶ αἱ ἀρεταὶ κατέστησαν τὸν πολὺκλαυστον ἐκείνον ὑπόδειγμα τῆς χρησιμότητος καὶ τῶν θελημάτων τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, ἥτις θέλει διατηρεῖ πάντοτε ζωηρὰν καὶ εὐγνώμονα τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐγγράφουσα αὐτὸν ἐν τοῖς εὐεργεταῖς τῆς.

Ταῦτα περὶ τῶν διδασκάντων. Πέπεισμαι ὅτι καὶ οἱ ἐφέτος διδάσκοντες δὲν θὰ ὑστερήσωσιν εἰς προθυμίαν, ὡς καὶ οἱ τόσοι λόγοι τῆς ἡμετέρας πόλεως οἴτινες καθῆκεν ἔχουσι νὰ συνδράμωσι διὰ τῶν γνώσεών των τὸ ἔργον τοῦ φωτισμοῦ τῶν πολλῶν. Ἡ ἑδρα αὐτῆ δὲν εἶνε προνομιούχος, οὐδὲ ἤξιώσαν οἱ διδάσκαλοι τῆς Σχολῆς ὅτι εἰσὶν οἱ μόνοι φιλόσοφοι. Ἡμεῖς ἐσκοποῦμεν τὴν ἀμοιβίαν μόνον καὶ τελειοπλῆξιν. Διδάσκοντες τοὺς ἄλλους, διδασκόμεθα ἡμεῖς, μετὰ τῆς παρηγόρου σκέψεως, ὅτι προσπαθοῦμεν νὰ γίνωμεν ὠφέλιμοι. Ἄν δ' ἡ Σχολὴ ἡμῶν κατώρθωσε μετὰ τούτου νὰ συμβιβάσῃ τοὺς μικροὺς τῆς οἰκονομικῆς πόρους, πρὸς τὴν μεγάλην τῆς ἀποστολῆν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν εὐγενῶν συμπολιτῶν καὶ τὴν εὐμένειαν τοῦ ἀκροατηρίου πρὸς ὃ ἐκφράζει τοὺς ὀφειλομένους ἐπαίνους, εὐχομένη ὅπως τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πρὸς τὰ κεκανονισμένα ὑποταγῆς, τῆς τάξεως, καὶ τῆς ἀγάπης ἐπικρατήσῃ καὶ κατὰ τὴν ἀρχομένην ἤδη τετάρτην περίοδον.

Κύριε Συντάκτα

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πολλὸς λόγος ἐγένετο περὶ τῶν δικαστικῶν καταστημάτων, ζητήσας ἔλαβον ἀντίγραφον ἐγγράφου τοῦ Ἰπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον, καὶ παρακαλῶ δημοσιεύσατε αὐτὸ πρὸς γνῶσιν ἐκείνων ἐκ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ὅσοι δὲν ἔλαβον γνῶσιν αὐτοῦ, διότι διὰ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης θέλουσι πεισθεῖ πάντες ὅτι ὁ ἀξιοτίμος συμπολίτης μας κ. Ἀ. Κοντογούρης Ἰπουργὸς τότε τῆς Δικαιοσύνης, καίτοι ἐν μέσῳ ἐκτάκτων καὶ ἀνωμίλων περιτάσεων διατελῶν, δὲν ἐλησμονήσῃ νὰ ἐπιληφθῇ

και του ζητήματος τούτου... εν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ ἀναφέρει καὶ δύο ἰδιωτικάς οἰκίας...

Ἀριθ. πρωτ.

2,973.

ΒΑΣΙΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτραις Ἑρπετῶν.

Ἡ συγκέντρωσις των δικαστηρίων ἐν ταῖς πρωτεύουσαι πόλεσι τοῦ Κράτους, ἐν αἷς ἡ δευτέρα μετὰ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου τὰς Ἀθήνας...

Ὡς γνωσκατε, κ. Εἰσαγγελεῦ, ἐν Πάτραις ὑπάρχει ἐκτεταμένον γῆπεδον ἐφ' οὗ ἐγεννήθη ἡ ἰδέα ν' ἀναγεθῶσι τὰ δικαστικὰ καταστήματα...

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ παρακαλεῖται νὰ ἐπισκεθῆ καὶ τὰς οἰκίας τῶν κ. κ. Μικρυγιάννη καὶ Γερῆν καὶ ἀποφανθῆ ἂν αὐταὶ...

Ἐπειδὴ ἔχομεν ἀπόφασιν ἀμετάστρεπτον νὰ λύσωμεν τὸ περὶ συγκεντρώσεως ἐν Πάτραις πάντων τῶν δικαστ. γραφείων...

μάλα ἐπωφελοῦς τοῖς τε κ. κ. δικηγόροις τῆς μεγαλοπόλεως τῶν Πατρῶν καὶ τῇ κοινῶν ἀπάσῃ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1886.

Ὁ ὑπουργὸς Α. Κορτογούρης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διαδίδεται ἐνταῦθα μετὰ τινος βεβαιότητος ὅτι ὁ Νομάρχης τοῦ Νομοῦ ἡμῶν κ. Ι. Καρῶδας μετατίθεται ἐντεῦθεν, πρὸς δὲ καὶ ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν κ. Χρ. Καψάλης ἀπομακρύνεται τῆς παρ' ἡμῖν ὑπηρεσίας...

Αἱ διακυμάνσεις τῆς τιμῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κρατοῦσι τὴν ἡμετέραν ἀγορὰν ἐν ἀμφιβολίᾳ ἧτις περιορίζει τὰς ἐμπορικὰς πράξεις...

Ἀπὸ τῆς παρελθ. Κυριακῆς τὸ ἐνταῦθα ἐργαστήριον τῶν κ. κ. ἀδελφῶν Ῥωμαῖδῃ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του, ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ κ. Ἀριστοτέλους Ῥωμαῖδου...

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Δαμασκηνὸς ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Πύργον ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας ἐνα γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύνταγμα τὴν ἐτέραν ἐπαρχίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς...

Ὁ Ἱεροκῆρυξ τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος δμιλῆται τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ νεαρὸς καὶ εὐπαιδευτὸς ἡμῶν συμπολίτης κ. Κ. Δ. Καπρῶλος ἐξέδοτο ἐν Ἀθήναις κομψὸν φυλλάδιον ἐκ σελίδ. 79 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν Ἄ ν ἄ τ ἄ ὄ ρ η ἐν ᾧ ἐκτίθησι τὰς ἐντυπώσεις αὐτοῦ καὶ τὰς παρατηρήσεις ἐξ ἐκδρομῆς τινος...

Ὁ κ. Ἀντώνιος Γαδίγλ, γερμανὸς ὑπάλληλος παρὰ τοῦ ἐνταῦθα κ. κ. Φέλς καὶ Σα. ἐμνηστεύσατο τὴν καλλίστην δεσποινίδα Ἐλένην, θυγατέρα τοῦ ἀξιότιμου ἡμῶν συμπολίτου κ. Λεωνίδα Καραπούλου.

Κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀγορὰν Μαρκάτου παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀνευρίσκει ἀπέκτεινε τὸ οἶνον τοῦ διὰ μαχαίρας καὶ διὰ μηδαμινὴν αἰτίαν ὁ φονεὺς συνελλήθη.

Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐν τῷ κ. κ. τῶν Μ. θιστορημάτων νέας ἀναγγέλλει βελτιώσεις τοῦ περιοδικοῦ τῆς τοῦτου, ὅπερ ἀπὸ τῆς 2 προσεχούσας Νοεμβρίου θέλει ἐκδίδεσθαι διὰ τῆς ἐβδομάδος μεθ' ὄραιων εἰκόνων καὶ ἐκλεγεμένων ὕλης.

Χθὲς τὸ ἔσπερας ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἀ' Ἑρμῆς ὁ κ. Ἰωάν. Γερμανὸς ἐποίησατο ἐναρξιν τῆς ἐμπορικῆς διδασκαλίας του, ἐγκαινίσας, δι' ὄραιότητος περὶ ἐμπορίου λόγου ζωηρῶς χειροκροτηθέντος ὑπὸ τοῦ κλεκτοῦ ἀκροατηρίου, τὴν ἐμπορικὴν Σχολὴν ἢ ἰδρυσοῦ παρ' ἡμῖν.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Ἐρωτῶ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἂν εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματι τῆς ἔχει διεύθυνσιν. Διεύθυνσιν λέγω καὶ ὄχι Διευθυντήν, διότι γνωρίζω ὅτι ἔχει τοιοῦτον κ. Ὁθ. Λεβέντην, ἀλλ' ὁ κύριος αὐτὸς φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει ἰδίαν θέλησιν, οὐδὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ κανονίζει ἐξ ἰδίας αὐτοβουλίας, ἀλλ' ἐπιπᾶσαν πράξιν αὐτοῦ ἐμπνέεται ἐκ τῶν ὑπουργούσεων ἀνθρώπων παρισταμένων ὡς καλοβελητῶν τῆς Τραπεζῆς, ἐπιδικούντων ὅμως ἡτομικὰ συμφέροντα καὶ ἐξασκούντων ἰδιαιτέρην πάθην.

Δεῖξασθε, κ. Συντάκτα κτλ. Ν.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα Γαλιτικὸν Καφενεῖον Μάρκου Φιλίππου πωλεῖται καθ' ἑκάστην πρῆξιν γάλα ἀγελάδος, νεῶν καὶ ἀδολον, ἀντὶ δραχμ. 1, 40 τὴν ὀκάν.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 19 τρ. μηνὸς ἐκτίθεται εἰς ἐκόσιον πλείστηρισμαὸν ἐνώπιον τοῦ συμβολαίου γράφου Π. Ἀργυριάδου μία σταφιδάμπηλος 6, 1/2 ὡς ἔγγιστα στρεμμάτων κειμένη εἰς θέσιν ἁΓολιτῶν Πατρῶν πλησίον τοῦ κτήματος Βούδ.

Πρῶτον πρόγραμμα πλείστηριασμοῦ. Ὁ ἐν Πάτραις κλάδος τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς ἀντιπροσωπευόμενος ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Ἐρρίκου Γερῆν, δηλοποιεῖ ὅτι.

Ἡ Οὐρανία χήρα Νικολάου Τσίππρα ἐκ διαθήκης καὶ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος τοῦ ἀποβιώσαντος Νικολάου Τσίππρα, καὶ ἡ Μαρία σύζυγος Περικλέους Καλαμογάρτου, ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμος τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ τῆς Νικ. Τσίππρα κάτοικοι Πατρῶν, ἐπιταχθεῖσαι ἐκατέρα χωριστῶς δι' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, ἐπιδοθείσης αὐταῖς τὴν 27 καὶ 29 Σεπτεμβρίου ε. ε. ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν, νὰ πληρώσωσι εἴτε ἡ μία εἴτε ἡ ἄλλη ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ἐμπροθέσμως εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπεζῆς τὸ πρὸς τὴν αὐτὴν τράπεζαν χρεῖος τοῦ Νικ. Τσίππρα, συνιστάμενον 1) ἐκ κεφαλαίου δραχμῶν παλαιῶν 35 χιλιάδων, ἧτος πένε 31,250, καὶ τόκους ἐνός ἔτους ἀπὸ 1 ἰουλίου π. ε. μέχρι 30 ἰουνίου ε. ε. δραχμ. 2489 ὁμοῦ δραχμ. ν. 33,739 ἐντόκως 12 τοῖς 0/100 κατ' ἔτος ἀπὸ 1 ἰουλίου. 2ον) δραχμ. νέας 2614 καὶ 93/100 ἐντόκως ἀπὸ 1 ἰουλίου 1885 μέχρι 30 ἰουνίου ε. ε. ὁμοῦ δραχμ. 2824 82/100 ἐντόκως 12 τοῖς 0/100 κατ' ἔτος ἀπὸ 1 ἰουλίου 1885 (ἀκολουθεῖ Πράξη)